

[Indenrigsministeren.]

Arbejdskraft og Kapital fra Landbruget. Omvendt, siger Doktoren, vil Opretholdelse af Kapitalværdierne i Landbruget trods det stedfindende Fald i Produktionsomkostningerne for Landbrugets Driftsmidler bevirke en ekstraordinær Tilgang til Erhvervet.

Ja, det er Terori, og i og for sig en rigtig Teori, men en Teori, der ikke gælder for Landbruget paa samme Maade, som den gælder for andre Erhverv, af den simple Grund, at for Landbruget er der langt større Gnidningsmodstand med Hensyn til Tilgang og Afgang af Kapital og Arbejde end inden for andre Erhverv. Det ligger alene i selve det Forhold, at den ene Del af Landbrugets Produktionsmidler, nemlig selve Jorden, er begrænset, den kan ikke i sig selv øges. Den kan udnyttes mere intensivt, der kan ske Udstykninger o. s. v., men selv i saa Tilfælde foregaar det langsommere, med større Gnidningsmodstand, end Forholdet er i andre Erhverv.

Det ærede Medlem Hr. Kyed fremsatte en Indvending mod dette Forslag, som ogsaa er fremsat af Dr. Jørgen Pedersen i den omtalte Artikel, nemlig at man kunde ikke bygge paa Landøkonomisk Driftsbureaus Forrentningsprocent, idet det er en Gennemsnitsprocent; og man kan jo tænke sig, at der er gode Tider inden for visse Former af Landbruget og daarlige Tider inden for andre. Som det ærede Medlem Hr. Kyed sagde, kan Vejret have gunstig Indflydelse i en Del af Landet og ugunstig Indflydelse i en anden Del, saa at Høsten bliver højst forskellig.

Det er selvfølgelig rigtigt, saadan er det; men naar man tager det rent praktisk, vil man se, hvad der ogsaa bekræftes af Forholdene i de sidste 20 Aar, at da Landøkonomisk Driftsbureaus Forrentningsprocent udregnes som et Gennemsnit af Udbyttet i de forskellige Dele af Landet, vil det i saadanne Tilfælde arte sig saaledes, at naar Udsvingene for de forskellige Dele af Landet har været store, fremkommer der en Gennemsnitsprocent af en saadan Karakter, at der ikke sker noget med Hensyn til Ind- og Udbetalinger af Fonden.

Derimod maa jeg indrømme, at der er større teoretisk Interesse forbundet med den Betragtning, som ogsaa er blevet fremsat i Dr. Jørgen Pedersens Artikel, og som blev gentaget af det ærede Medlem Hr. Hasle i Gaar, nemlig den, at naar Forrentningsprocenten stiger, vil Kapitalværdien i Kraft deraf ogsaa stige, og derfor vil Forrentningsprocenten automatisk gaa ned. Jeg maa dog sige, at denne Betragtning er af mere teore-

tisk end praktisk Interesse, og jeg peger i denne Forbindelse paa, at den Forrentningsprocent, der bygges paa i § 18, er Forrentningsprocenten udregnet paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) syntes at gaa ud fra, at det var Handelsværdien med dens store Fluktuationer, der var lagt til Grund, men det er det ikke, det er Ejendomsskyldværdien, og Ejendomsskyldværdien er langt mindre bevægelig, idet den fastlægges for 5 Aar ad Gangen. Dertil kommer, at Forrentningsprocentens Stigning i hvert Fald altid gaar forud for Kapitalværdiens Stigning, og der ligger altsaa alene heri en gavnlig Bremsning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) syntes at mene, at gennem Udligningsfondens Virksomhed vilde der blive spærret for en rationel Grundskyldslovgivning. Denne Paastand savner enhver Begrundelse; efter dette Forslags Gennemførelse er der nøjagtig samme Baggrund og samme Basis som hidtil for en rationel Grundskyldslovgivning efter de Principper, det ærede Medlem har, eller som jeg har, og som et hvilket som helst andet Medlem maatte have. Derfor tager det ærede Medlem lige saa meget fejl her, som da han i sin Tid — hvad han ogsaa hentydede til i Dag — mente, at Amtsskattereformen vilde hindre en Videreførelse af Grundskyldslovgivningen paa det Omraade. Ja, saadan mente det ærede Medlem, men hvordan sidder han nu i det, naar han skal se paa Kendsgerningerne? Nu sidder han saadan i det, at han maa se paa, at 22 Mill. Kr. udskrives som Amtsskatter, men denne Amtsskatterreform var saa dybtgaaende paa dette Omraade, at de 19 Mill. Kr. i Dag udskrives som Grundskyld og kun 3 Mill. Kr. som Bygningsskyld. Jeg tror, det ærede Medlem skulde være lykkelig, hvis en tilsvarende Reform kunde gennemføres paa andre Omraader.

Jeg venter selvfølgelig fra det ærede Retsforbund den stærkest tænkelige Modstand mod de Forslag, her foreligger; det vil kun være en Konsekvens af det ærede Partis golde Politik, og det stiller hele det ærede Parti i den rette Belysning. Det gælder her nøjagtig, som det var gældende i 1933, da vi gennemførte Værdistigningsafgiften, at jeg paa den ene Side angribes af de københavnske Grundejere og paa den anden Side af Retsforbundet. (*Hans Hansen [Rørby]: Vi stemte for den.*) Ja, efter at Partiet havde stillet et Ændringsforslag af en saadan Art, at hvis det var blevet vedtaget, var der ingen Lov i Dag.